

«La Xina és una pura contradicció»

EN 3 MINUTS

Chan Koonchung Escriptor

Publicitada com la novel·la que la Xina llegeix en secret, 'Anys de prosperitat' (La Campana / Destino) planteja una distòpia: en el gegant asiàtic de l'any 2013 els ciutadans no conserven records del que va succeir durant un mes.

ELENA HEVIA
BARCELONA

—Anys de prosperitat es va publicar a Hong Kong i Taiwan però no a la Xina. I la paradoxa és que allà s'ha convertit en un gran best-seller.

—Els editors de la Xina continental van decidir no publicar-la per por. Però això no ha impedit que els diaris més importants en fessin ressenyes molt elogioses. Fins que algú la va penjar a internet.

—Però les xarxes socials i internet en general estan molt controlades pel govern. ¿Com pot obrir-s'hi pas una obra tan crítica?

—L'estat xinès té molts funcionaris que s'encarreguen d'esborrar els continguts considerats no adequats, però la Xina té 500 milions d'usuaris a internet i és impossible eliminar

▶▶ L'escriptor xinès Chan Koonchung, en un hotel de Barcelona.

les coses al ritme en què es produeixen. S'esborra en un bloc i apareix en una web.

—Va néixer a Xangai i es va criar a Hong Kong però viu a Pequín. ¿Allà és considerat un ciutadà no grat?

—Se m'ignora. Tot i que el llibre suposava una crítica ferotge a l'Estat xinès, com que no va ser editada al pa-

ís es permeten mirar cap a un altre costat.

—La seva novel·la té molts punts de contacte amb 1984 de George Orwell. ¿La va buscar, aquesta vinculació?

—Mentre escrivia la novel·la vaig ser conscient que la gent les compararia. Perquè aquesta novel·la, amb el seu Gran Germà, es llegeix molt a

la Xina. No sé si a Occident segueix sent tan vigent.

—¿Va situar aquesta faula el 2013 perquè es percepés com una història menys fantàsica?

—No és una novel·la realista però tampoc és ciència-ficció. Originalment vaig intentar escriure sobre el desenvolupament econòmic de la Xina que va tenir la seva culminació als Jocs Olímpics, però vaig acabar situant-la en un futur pròxim per expressar amb més llibertat aquesta idea d'amnèsia col·lectiva que afecta tot un país.

—¿Creu que els seus lectors han après alguna cosa?

—Un crític va dir que aquesta novel·la servia per resoldre tots els debats, que ara només hem de pensar el que farem a continuació. El que ha fet la novel·la és organitzar una experiència molt contradictòria d'una forma coherent.

—I la contradicció més gran de totes és aquest capitalisme regit per idees maoistes.

—Sí. La Xina és una pura contradicció. Un xoc d'experiències difícils d'expressar amb idees. Crec que una novel·la pot fer comprendre coses que sabem intuïtivament de forma molt més efectiva que un assaig. ≡